

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po deželnozborskem zasedanju.

II.

Klerikalna stranka je pač najštevilnejša v našem deželnem zboru, da pa v minolem zasedanju niti tiste vloge ni igrala, kakor bi jo zamogla, tega sta krivi zlasti dve okolnosti.

Prva je ta, da je klerikalna stranka kvalitativno neprimeroma slabša od ostalih dveh. Večina njenih članov zamore kvečjemu „prav toplo priporočati“ kako prošnjo za podporo. Na razpravo pa prihajajo tudi reči, za katere v klerikalnem taboru sploh ni glave.

Toda to ni poglavitni vzrok, da klerikalna stranka kot taka si ni mogla pridobiti najnavadnejšega spoštovanja obeh drugih strank; povod temu je taktika klerikalne stranke, katera je druga uvodoma omenjenih okolnosti.

Klerikalna stranka je hotela nastopiti „schneidig“, pa je pri tem popolnoma pozabila, da prvi pogoj parlamentarni veljavi je — dostojnost. Te lastnosti smo pri klerikalcih v minolem zasedanju večkrat pogrešali. Že pri verifikacijski debati je posl. Kalan drznil se neke besede dr. Schafferja, katere je ta izrekel privatno napram posl. Povšetu, porabiti, dasi jih je slišal „slučajno“, in jih zaviti na način, ki je v vsakem parlamentu absolutno nedopusten. Nehoneto je bilo tudi Kalanovo natolcevanje na vodstvo deželne prisilne delavnice, češ, da skuša dobiti kolikor mogoče večje procenete. Ko bi bil gospod Kalan za svoje sumničenje navedel kake dokaze ali vsaj nekaj konkretnih slučajev, iz katerih bi se dalo kaj takega sklepati, bilo bi njegovo postopanje opravičeno, ali povse nepodprto sumničenje je nekorektno in nelojalno ter je bilo v našem dež. zboru do letošnjega leta nepoznano.

Takisto nedostojno je bilo postopanje gosp. Ažmana glede gorenjskih pašnikov in g. dr. Žitnika glede ravnanja finančnih organov. Oba gospoda sta navajala reči, katere bi bile uprav. vnebovpijoče, če bi bile resnične. Vladni zastopnik je z največjo odločnostjo in nenavadno ostro zavračal dotične navedbe kot do cela neresnične, a nobeden rečenih gospodov se ni upal kaj odgovoriti, niti da bi se zavaroval proti vladnemu „tonu“; oba sta mirno vtaknila kar sta skupila, in se s tem sama obsodila.

Tudi postopanje klerikalne stranke napram vodji grške šole ni moglo narediti dobrega utisa. O stvari sami ne moremo imeti končne sodbe. Gotovo pa je, da bi klerikalna stranka ne bila smela napadati vodje osebe; če so klerikalci do letošnjega leta bili s šolo in z vodjo zadovoljni, je vendar preočito, da so ga sedaj napadeli samo zategadelj, ker je bil proti klerikalnemu kandidatu v deželni zbor kandidovan; in najmanj bi ga bil smel napadati župnik Schweiger, njegov bivši protikandidat.

Taki in jednaki slučajji so pokazali, da je klerikalna stranka tudi v deželni zbornici na isti duševni in socijalni višini, kakoršna je bila izven nje po shodih in zakotnih agitacijah. Da je veliki vzdihovalec in popisovalec belokranjske bede, župnik Schweiger glasoval zoper dr. Tavčarja predlog, naj se prošnja črnomaljske občine glede odpisa nekega posojila odstopi dež. odboru, da preišče, je-li vredna uvaževanja ali ne, to je bilo preznačajljivo za taktiko klerikalne stranke.

Iz teh faktičnih navedeb se lahko sklepa, da že zategadelj ni bilo mogoče nikako približanje mej slovenskima strankama.

Državni zbor.

Na Dunaji, 17. februarja.

V današnji seji se je nadaljevala razprava o proračunu naučnega ministerstva; v imeni slovensko-hrvatskega kluba je govoril dr. Gregorec. Pred razpravo je bila daljša debata o dveh predlogih glede zavarovalnice „Austria“ in glede ustanovitve železniškega ministerstva.

Začetkom seje se je o Krausovem predlogu glede zavarovalnice „Austria“ unela precej ostra razprava. Posl. dr. Kraus je vladno ostro šibal. Rekel je, da je vlada katastrofe pri zavarovalnici prav toliko kriva, kolikor upravni svet. Vladni izgovor, da ima ona pravico, nadzorovati zavarovalnice, da pa to ni njena dolžnost, je ničev; umrli ravnatelj, na katerega se zdaj zvaljuje vsa krivda, je v sejah upravnega sveta naznanjal, kaj se je dogovoril z zavarovalnotehničnim uradom, vladni zastopnik je pa poleg njega sedel in molčal. Vlada ima dolžnost obvarovati prizadete zavarovane škode;

morda bi kazalo poddržaviti „Austrio“, kar bi bil začetek koristne akcije.

Vladni zastopnik, sekcijski načelnik baron Plappart je na dolgo in široko dokazoval, da je nesreče kriv samo umrli ravnatelj zavarovalnice „Austria“ in da država nima dolžnosti, kaj storiti za zavarovalnico, pač pa da bode skušala obvarovati škodo tiste zavarovance, kateri služijo državi kot uradniki ali sluge.

Protisemitski posl. dr. Gessmann je očital vladnemu zastopniku, da ni povedal, koliko znaša škoda. Leta 1895. je tedanji minister Bacquehem povedal, da znaša 1,200.000 gld., sedaj se je pokazalo, da znaša 2¹/₂ milijona in da se bo zavarovana svota reducirala za 53 odstotkov. Govornik je nadalje dokazoval, da vladno nadzorstvo pri zavarovalnicah ni vredno piškavega oreha, trdil, da so pri nekaterih zavarovalnicah take razmere, da bi moralo sodišče jim narediti konec, in naposled prijel bivšega predsednika drž. železnice Czedika, češ, da je železniške uradnike moralno silil zavarovati se pri „Austriji“ in da je od tega imel dobiček. Dobo Czedikovo pri drž. železnicah je govornik imenoval dobo korupcije in nepotizma.

Govorili so še dr. Gross, dr. Russ in dr. Kraus, potem pa se je vzprejela nujnost dveh točk Krausovega predloga (naj se razglasi izid preiskave in naj se dela na fuzijoniranje „Austrie“ s kako drugo zavarovalnico) odklonila pa se je tretja točka (državna pomoč).

Še z drugim nujnim predlogom se je bavila zbornica, s Kaizlovim predlogom, glede ustanovitve železniškega ministerstva naredbenim potem.

Posl. dr. Kaizl je dokazal, da je bila ustanovitev železniškega ministerstva nezakonita. Cesar pač imenuje ministre in druge uradnike, dotična mesta pa sistemizira državni zbor. Šele pred kratkim je drž. zbor sistemiziral mesti podpredsednika in dvornega svetnika pri dolenjeavstrijskem namestništvu in to s posebnim zakonom. Z ustanovitvijo železniškega ministerstva se je organizacija državne uprave znamenito premenila, ne da bi se bil vprašal drž. zbor. Z navadnim razglasom se je dal vojnemu ministerstvu velika ingerenca na upravo tostranske državne polovice. Ker je vladno postopanje kršilo

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Vodoran.)

IV.

(Dalje in konec.)

Trpke besede je čula od vseh domačih, posebno od strogega očeta, a na zadnje se je vendar le vsem zasmilila.

Prijatelji svetovali so očetu, naj barona in gospo Merk toži, a po resnem premisleku oče tega ni storil, preverjen, da siromak bogatemu in zvitemu nasprotniku ne more do kože.

Pred kakimi štirinajstimi dnevi opazili smo, da gospa Merk stanuje v Vaši ulici. Od tega dneva pazili smo jaz ali moj mož, ali moj brat, kateri večkrat k nam dohaja, na vsak korak te zloglasne gospe, ker smo slutili, da si je izbrala nekje v bližini novo žrtvo. In res smo se kmalu prepričali, da se nismo motili. Včeraj smo videli ekvipažo, katera Vas je odpeljala k baronu Krausu. Tresla sem za Vas; spoznala sem, da ste v največji nevarnosti, zato sem pazila, kdaj Vaša mati odide od doma, ter Vam hitro pripravljeno pismice poslala.

„Hvala Vam iskrena za Vašo skrb. Ali kaj mi je storiti, da se ognem preteči nevarnosti?“ — vpraša Irena.

„Imate li kakega sorodnika, prijatelja ali prijateljico, kateremu bi mogli zaupati in kateri bi Vas nekaj časa vzel k sebi?“

„Nikogar nemam“ — de žalostno Irena. Gospa Marija B. pa nadaljuje: „Ako me moje poizvedbe ne varajo, zaljubljeni ste — ne zamerite, gospica, da iskreno govorim — zaljubljeni ste v tehniko, kateri je pri Vas stanoval, in kateri je zdaj na počitnicah. Ali njemu ne zaupate?“

„Zaupam mu“ — odgovarja Irena, — „ali on se vrne šele v kakih štirinajstih dneh.“

„Dobro! Poslušajte me, gospica“ — nadaljuje gospa Marija B. — „Bežite od doma in od matere, katera ne ve, kaj dela. Pri meni vdobite prvo zavetje. Moji roditelji preselili so se v Hernals. K njim Vas potem skrivno popeljem, in tam boste ostali skriti, dokler se Vaš dragi ne vrne. Ako Vas ljubi, stori gotovo vse, da se namera gospe Merk odkrije in potem se lahko vrnete k materi. Pridite k meni, brž ko Vam je mogoče, ali pazite, da Vas nihče ne vidi, sicer bi bil naš načrt zaman.“

Popoldne odšla je gospa Reinisch k gospej Merk menda, da se brez Irene dogovorite, kar se je njima potrebno zdelo. Irena pobrala je mej tem, kar je najsilneje potrebovala, v mali kovčeg, ter napisala kratko pismice, v katerem naznanja materi, da naj ne bode v skrbi za njo, ona da gre k dobrim ljudem in ostane dotlej pri njih, dokler mati svoje zmote ne spozna.

Ko je mati zvečer v kuhinji pripravljala večerjo, zmuznila se je Irena s kovčgom po stopnicah doli, ne da bi jo bil kdo videl, in je ravno tako neopažena od znanih ljudi prispela k gospej Mariji B. Ta jo je še tisti večer z omnibusom spremlila v Hernals k svojim roditeljem. Tam sem, kakor sem že omenil po svojem prihodu s počitnic, našel Ireno. Seveda sem bil pripravljen Ireno braniti, in če bi bilo treba s svojim življenjem.

Po vsestranskem posvetovanju in prevdanku vseh okolnosti sklenili smo, naj Irena še nekoliko časa skrita ostane, dokler ne dobim odgovora od strica, kateremu sem hotel pisati o tej zadevi. Pisal sem mu takoj, iskreno mu razložil vse ter njega in strino prosil, naj se mene in Irene usmilita in naj Ireno vzameta k sebi, dokler nevarnost za njo ne odstrani.

prerogative poslanske zbornice, naj se vzprejme nujnost predloga.

Ministerski predsednik grof Ba den i je povedal, da po njegovih mislih ima krona pravico, imenovati kolikor hoče ministrov in resortne mej njimi razdeliti, kakor se jej zdi, pa je pozabil svoj nazor neovrženo utemeljiti.

Posl. dr. Kaizl je zavračal ministerskega predsednika dokazujoč novič, da ima krona le pravico imenovanja, ne pa sistemiziranja. Dr. Russ je pritrdil nazoru, da mora parlament s posebnim zakonom ustanoviti železniško ministerstvo, pa se izrekel zoper nujnost Kaizlovega predloga, češ, da pride stvar v proračunskem odseku itak v razgovor. Dr. Stransky je obrazložil, da gre tu za vprašanje, je-li železniško ministerstvo upravna oblast ali ne. Če je, ima parlament na vsak način pravico zahtevati, da sistemizuje dotično mesto s posebnim zakonom. Stvar se je pod roko uredila, da se je spravil še eden general v ministerstvo. Sicer je ta general oblekel frak mesto uniforme, a s tem še ni zagotovljeno, da ne bo pred vsem upošteval vojaških interesov. Novi minister je z očitnim kršenjem zakonov nastopil svoje mesto, z naredbo, v katero se je uvedla nemščina kot izključni uradni jezik pri vseh železniških uradih izvzemši Gališko. To je protežiranje Poljakov, katerega drugi Slovani ne morejo dopustiti.

Ko je še železniški minister Guttenberg povedal, da vojno ministerstvo na železniške stvari ne bo imelo ni za las več upliva nego doslej, da je njegov princip, največja objektivnost in protežiranje dež. kulture ter eksporta, in da njegova naloga ustanavlja tudi za Gališko nemščino kot notranji uradni jezik, je zbornica odklonila Kaizlov predlog. Varovati svoje prerogative — to je že davno pozabila.

Zbornica je potem prestopila na dnevni red in nadaljevala razpravo o proračunu naučnega ministerstva. Govorila sta slovenski posl. dr. Gregorec, nacijonalec Hofmann-Wellenhof in posl. Svoboda. Slednji je zahteval, naj se odpravi pouk grščine. (Gregorčev govor priobčimo po stenografičnem zapisniku.)

Prihodnja seja bo v četrtek.

V Ljubljani, 18. februvarja.

Mladočehi niso zadovoljni s postopanjem vlade proti češkim željam. V minolelem zasedanju češkega deželnega zbora je vlada kazala jako malo dobre volje, da bi uresničila češke težnje. Glede kurij je celo vladni zastopnik se bolj postavil na nemško stališče. Grof Ba den i je mislil, da je že za Čehe dovolj storil, ko jih je rešil grofa Thuna. S tem si pa še nikakor ni zagotovil podpore stranke. Predvčerajšnji klub posvetovanje o položaju in je baje sklenil delati odločno opozicijo vladi. Če bodo Mladočehi se tega zares držali, bode grof Ba den i imel jako težko stališče. Težko mu bode šlo z volilno reformo. Nemško-katoliška stranka in protisemitje so pač pripravljeni glasovati za Ba den ijev volilni načrt, dokler vedo, da ima vlada tudi brez njih večino. Ko bi je pa ne imela, bi pa protisemitje hitro jeli nasprotovati, da bi le vladi delali zadrege, Ebenhoch in Dipauli bodeta pa prišla s kakimi zahtevami, da le zavlečeta razširjenje volilne

Tretji dan sem že imel odgovor od strica. Pokaral me je, ker sem se zaljubil brez njegove vednosti, in svojo usodo združil z usodo dekleta, za katero se moram zdaj boriti, a odrekal mi ni pomoči, temuč obljubil je Ireno vzprejeti in čuvati, kakor najmilijo sorodnico, dokler bodo to zahtevale okolnosti.

Hitel sem k Ireni, katera se je brzo pripravila za pot. Potem sem šel na brzojav, da stricu naznam, s katerim vlakom Irena pride. Ker sem se bal, da me ne bi kdo zasledoval, poslovil sem se od Irene ter odšel domov; naprosil sem pa prijatelja, naj Ireno spremi do Meidlinga, kjer je stopila v železniški vlak, ter se odpeljala do Celja. Na dunajski kolodvor se je nisem upal poslati, ker je bila nevarnost, da jo kdo spozna, tam večja.

Kmalu sem dobil vest od nje, kako ljubeznivo je bila vzprejeta in kako rahlo stric in strina z njo postopajo.

Gospi Reinisch in Merk sta dolgo policijo nadlegovali radi Irene, katero sta tudi sami pridno iskali, toda zaman. Jaz sem gospej Reinisch namigoval, da Ireno iskreno ljubim in da jo hočem najti, ako se ne bode protivila najini ljubezni in

pravice. Zlasti Ebenhoch je velik nasprotnik nižjih slojev prebivalstva.

Češko državno pravo. Adresni odsek za sestavo adressa na vladarja ni ničesa poročal deželnemu zboru. Veleposestnikom se ni zdel sedaj pravi čas, sklepati adresso. Vzlic temu so pa obravnave tega odseka razburile živce vseh avstrijskih narodnih in liberalnih Nemcev. Veleposestniki češki so namreč izjavili, da se drže še vedno češkega državnega prava in znanih fundamentalnih člankov. Kazalo se je že, da se je češko plemstvo popolnoma izneverilo državnemu pravu, a sedaj se pa nakrat povrne na svoje staro stališče. Zato je pa mej Nemci tak strah. Ta strah je tem večji, ker več nemških strank močno propada, in se ne bi mogli s tako silo upirati obnovljenju češkega državnega prava, kot so se za časa grofa Hohenwarta. Volilna reforma jih bode le še bolj oslabila. Zato pa že Nemci v duhu vidijo strašno obnovenje češkega državnega prava, s katerim bode tudi konec njih nadvlade na Češkem Moravskem in v Šleziji. Ko bi bili Nemci o pravem času se pobotali s Čehi, bi si bili lahko zagotovili ugodno stališče, a sedaj pa utegne tudi to biti prepozno.

Bolgarija. V kratkem se pomiloste vsi bolgarski častniki in diplomatične osebe, ki so od znane zarote sem proti knezu Aleksandru zaradi raznih dogodkov morali bežati iz Bolgarije in so živeli v Rusiji. Glede častnikov se še to ne ve, stopijo li v bolgarsko vojsko s činom, katerega so si pridobili v Rusiji, ali pa s činom, katerega so poprej imeli v bolgarski vojski. Knez bi jim že rad dovolil njih sedanji višji čin, a bati se je, da bode to vzbudilo nevoljo mej drugimi bolgarskimi častniki. — Važen dogodek je tudi, da sta Cankova in Karavelova stranka sedaj prenehali biti samostojni stranki in se združita z vladno stranko. Ti dve stranki tudi sedaj, ko se je vlada sprijaznila z Rusijo, nimata več nobenega povoda za samostojen obstanek. Ločili sta se od drugih strank po tem, da sta zmatrali za glavno svojo nalogo spravo z Rusijo. Sedaj je pa ta sprava dosežena in lahko torej vzajemno delujeta z drugimi strankami. V opoziciji ostane le Petkova stranka, ki pa nima nobene zaslombe v narodu.

Italija. Opozicijske stranke začele so veliko agitacijo proti vladni afriški politiki in zahtevajo, da se odpokliče večina vojske iz Afrike, kakor hitro bode to le mogoče. Prebivalstvo se pa večinoma ujema z opozicijo, kajti vsak le predobro ve, da afriška politika bode Italiji napravljala samo stroške koristila pa nikoli ne bode ničesar. Pokrajina, katero imajo Italijani v Afriki, nima nobene narodno-gospodarske vrednosti. Varovati pred Abesinci je pa brez velike sile ne bode mogoče. Ugodne razmere bi šele nastopile, ako bi se posrečilo Italijanom podjarmiti vso Abesinijo, a za to je pa Italija preslaba. Sedanji abesinski kralj Menelik nikakor ne misli priznati nobenega tujega protektorata, kakor bi rada Italija. On je sicer res s pomočjo italijanske diplomacije in vojske postal abesinski kralj, a sedaj vender o Italiji neče dosti slišati. V Afriki ni poražena le italijanska vojska, temveč tudi italijanska diplomacija.

V nemškem državnem zboru so socialisti predlagali, naj se ne dovoli plača vojnemu ministru. Kot povod za to so navajali, da vojna uprava grozno

združiti, a ona ni hotela nič slišati o tem, češ, da Ireno snubi imeniten in bogat gospod.

Ker drugače nisem mogel nič opraviti, povedal sem jej, da poznam tega imenitnega gospoda — barona Krausa, in vem, kaj z Ireno namerava in kako vlogo pri tem igra — gospa Merk. Ko tudi to ni nič izdalo, pripeljal sem jej gospico Stefanijo, katera jej je s solznimi očmi pripovedovala, kaj sta jej gospa Merk in baron Kraus obetala, dokler jej nista vzela časti in dobrega imena.

To je gospo Reinisch vender zdramilo. Zahvalila je gospico Stefanijo in mene, ter sklenila otresti se nesramnice Merk. Ko je ta zopet prišla, povedala jej je naravnost, da ve, kaj je, ter jej vrata pokazala.

Ker sem bil prepričan, da je gospa Reinisch spoznala nevarnost, katera je njeni hčeri grozila, povedal sem jej, kje je Irena, ter jo zagotovil, da se jej ne godi slabo. Hotela je, naj Irena takoj domov pride, jaz pa sem jo pregovoril, naj jo pusti pri mojem stricu do Velikonoči. O velikonočnih počitnicah šla sva z gospo Reinisch skupaj k stricu. Preživeli smo tu jako vesele velikonočne praznike, in praznovali mojo zaroko z Ireno.

grdo ravna z vojniki in da militarizem vsestranski uničuje državo. Posebno vodja socialnih demokratov je hudo prijemal vojnega ministra in mu navajal fakta, katerih ne more vojni minister utajiti. Dokazal mu je celo, da so mnoge stvari resnične, katere je lani vojni minister tajil. Vojni minister Bronsart je odgovarjal Beblu. Znamenito je pa, da ni niti poskušal ovreči tega, kar je Bebel povedal. Zasukal je govor tako, da je socialistom očital, da ljudstvo hujskajo proti vojski. Trdil je, da vsa poklicana mesta obsojajo grdo ravnanje z vojniki, a pojasnil pa ni, zakaj da se ne skrbi, da bi se taki dogodki ne dogajali, kot jih je Bebel navajal. Seveda razen socialnih demokratov se nobena stranka ni upala nastopiti proti vojni upravi in se je torej plača vojnemu ministru tudi dovolila.

Dopisi.

Iz Postojne, 17. februvaria. Letošnji pred-pust je v našem trgu zelo živahen. Veselica sledi veselici in misliti je bilo, da istih gotovo zmanjka zadnje dni predpusta, ko store razna društva svojo dolžnost. Da bi se pa prišlo v okom takim mislim, sprožila se je med samci misel, da bi isti, ker jih je tu precejšnje število, morda tudi lahko priredili kak ples, ker se je tak pred 12 leti dobro obnesel. Res se je sestavil odbor in njemu na čelo je stopil gospod Ferdo Gaspari, kateri je z veliko pridnostjo vodil priprave. Da je bilo zanimanje za ta ples zelo veliko, pokazalo se je na večer plesa dne 8. t. m., ko so bili obširni prostori hotela pri „ogerski kroni“ kmalo natlačeno polni odličnega občinstva. Z velikim veseljem smo občudovali krasne toilette naših dam. Ples je otvoril predsednik pripravljalnega odbora, gospod F. Gaspari z soprogo znanega rodoljuba g. Jos. Dekleve, kateri je v znani svoji blagodušnosti z ozirom na namen veselice (čisti dohodek je bil namreč namenjen naši šolski kuhinji) prepustil svoje z zelenjem in eksotičnimi rastlinami ukusno okrašene prostore zastoni. Plesalo se je ognjevitno; pri četvorkah, katere je vodil jako spretno g. Anton Ditrich, našli smo do 30 parov, zares veliko število za naše razmere. Isti gospod je vodil tudi kotiljon, ki je vzbudil mnogo smeha in zabave. Dame so bile prijetno iznenadene, ko so se jim vročili res krasni plesni redi. Ples je počastil med drugimi tudi okrajni glavar, katerega je predsednik pri njega dohodu pozdravil. V živahni in neprisljeni zabavi nam je potekel čas preneglo in šele ob jutranji zori so zapustili plešišče prvi pari. Čisti dohodek v zneski 42 kron 82 st. izročil je gosp. blagajnik vodstvu šolske kuhinje. — u.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. februvarja.

— (Za državnozbornsko volitev,) ki se bode vršila dne 25. t. m. po gorenjskih in notranjih mestih ali trgih, je oglasil, kakor smo že poročali, svojo kandidacijo gospod kurat in deželni arhivar Anton Koblar. Zvrševalni odbor narodne stranke je v svoji včerajšnji seji pritrdil tej kandidaturi na podlagi poročil iz vseh volilnih krajev ter jo bode oficijalno proglasil.

— (Shod svojih volilcev) — z namenom poročati jim o delovanju v ravnokar minolelem zasedanju deželnega zbora — sklicuje posl. Hribar za nedeljo, dne 23. t. m., ob desetih dopoldne v telovadno dvorano „Narodnega doma“ — Naj bi se gospodje volilci tega shoda udeležili v prav obilnem številu.

Vrnili smo se skupaj na Dunaj. Ker je bila Irena moja zaročnica, najel sem si v bližini drugo sobo. Obiskoval sem Ireno seveda pogosto, svoj ostali čas sem pa porabljal prav vestno, da se čim prej in čim bolje pripravim za končne preskušnje. V jeseni po preskušnjah, srečno prestanih, oglasil sem se za državno službo ter bil sprejet za praktikanta v Gradcu.

Čez tri mesece bila je Irena moja žena. Omo-gočil je to moj radodarni stric, kateri mi je podaril tako lepo svoto, da sem se mogel oženiti brez skrbi, ne da bi moral čakati na povišanje v službi. Ženitovanje obhajali smo na stričevem domu kaj veselo. Svojo taščo, katera se je bila vsa spremeni-la in katera je zelo obžalovala svojo prejšnjo zmoto, vzela sva z Ireno k sebi. Iz Gradca pre-stavljen sem bil v neko južnoštajersko mestico in od tam prišel sem sémkaj mej Vas, kjer sem že pet let, Iskreno Vam povem, da mi ni bilo nikdar žal, ker me je usoda sém zanesla, in težko bi se ločil, ko bi me služba drugam poklicala.

Strica najmanj jedenkrat v letu obiščem, sam ali pa z družino. Vselej mi stric reče: „Po moji smrti pobrini se za moj testament.“

— (Kranjska zdravniška zbornica.) Pri volitvi v kranjsko zdravniško zbornico so bili voljeni vsi kompromisni kandidati. Zbornica se konstituira dne 22. t. m. Seja bo v prostorih sanitetnega oddelka dež. vlade v Erjavčevih ulicah.

— (Osobna vest.) Primarij g. dr. Šlajmer je bil pred več tedni obolen za legarjem. Ko je okreval, šel je za nekaj časa v Opatijo, od tod pa se peljal v Zagreb, da obišče svoje in svoje soproge stariše. V Zagrebu je drugič jako nevarno obolen in sicer za pljučnico, vendar je že toliko okreval, da se zanj ni več bati. Gosp. dr. Šlajmer si je pridobil v Ljubljani splošno spoštovanje kot znamenit zdravnik in najsrčnejše simpatije vseh krogov, zato pa je tudi vest o njegovi bolezn obudila obče sožalje.

— („Slovenec“) je sinoči priobčil notico „Narodova resnicoljubnost“, v kateri pravi, da smo nalašč zamolčali, da je njegov članek glede princa Borisa le prevod iz „Obzora“. Da se naša resnicoljubnost prav spozna, naj navedemo to-le: „Slovenec“ je priobčil devet odstavkov obsežajoč članek „Boris“. V drugem odstavku pravi pač „Obzor“ o tem izreka nastopno sodbo, a nikjer ni običajnih znamenj, po katerih se spozna, kaj je citat iz „Obzora“, kaj pa „Slovenčeva“ last. Vsled tega smo opravičeno domnevali, da je le to citat, kar sledi neposredno navedenim besedam, da pa je vse drugo začenši od novega odstavka zabela „Slovenčeva“. Bili smo toliko bolj opravičeni to domnevati, ker ni nikjer povedano, da se „Slovenec“ ne strinja povsem z „Obzorom“. Sinoči priznava, da ima glade nekaterih točk bistveno drugačne nazore, nego „Obzor“. Zakaj pa ni tega koj povedal? Pa ne, da ga je šele naša notica na to opozorila?

— (Repertoir slovenskega gledališča.) V petek se bode prvič pela opera „Faust“, v nedeljo se bode drugič igral igrokaz „Precijoza“.

— (Današnja maskarada „Sokolova“.) Piše se nam: Maskarada bo, kakor kažejo priprave, vredna naslednica onim iz prejšnjih let. Zanimanje za njo je uprav velikansko. Električna razsvetljava fungira izvrstno, kakor je včerajšnji poskus iz nova pokazal. Za nepesalce bo pogrneno tudi v mali dvorani in čitalnični kavarni. Torej maske, ples, „špas“, elektrika, dobro jelo in pilo — moj ljubček, kaj hočeš še več? Opozarjamo še enkrat na to, da je uhod na Tržaški cesti. Začetek maskarade ob 7. uri.

— (Sanatorium mucorum.) Prošeni smo objaviti: Kakor običajno, priredil se bode tudi na pelpnično sredo 1. 1896, t. j. dne 19. februarja obče priljubljeni večer, na kojem se bode lečil s priznanim vrlo učinkujočimi sredstvi preklicani mačji stok — posledica veselo in izdatno prežitega predpusta. To bo nekako primeren zaključek veselice, nekaka dekadenca, kakor jo zahteva moč, tudi človeka polastujoče se reakcije ob svojem času. Slavnostno mijavkanje se bode vršilo v steklenem salonu gostilne „Pri Ferlincu“, kamor so vsi trpini glavo-in stomahobola najuljudneje vabljeni. Pričetek je ob 8. uri zvečer. Prispevek za skupno mijavlje naznani se danes zvečer pri maskaradni blagajni. Sicer je pa vsem onim, ki ne vedo kaj je svetovnoznani „sanatorium mucorum“, jasno obrazloženo to na drugem mestu današnjega lista, na kar s tem opozarjamo. — Torej na mačkovito svidenje! — Vrhovni maček.

— („Narodna čitalnica v Ljubljani“) je ravnokar izdala svoj „Letopis“, iz katerega je razvidno, da ima 279 članov (3 častne, 268 ljubljanskih in 8 unanjih). Dohodkov je imela 1895. l. 3114 gld. 66 kr., troškov pa 2643 gld. 94 kr. Zabavna kronika je seveda precej suha; lani se je hotelo prirediti troje veselice, a priredila se je le jedna, drugi dve sta se morali opustiti. Živahni pa so bili mali plesi, prirejeni v predpustu po dvakrat na teden. Meseca oktobra se je preselila čitalnica v nove udobne prostore v „Narodnem domu“. Časopisov je bilo društvenikom na razpolaganje 44. Zdaj, ko ima društvo primerne prostore, je upravičena nadeja, da bode lepo napredovalo in se razvijalo.

— (Umrla.) je v starosti 91 let gospa Josipina Waschnitius roj. Cmol, udova c. kr. okrajnega predstojnika.

— (Slavčeva maskarada.) Delavsko pevsko društvo „Slavec“ si je sčasoma pridobilo simpatije v vseh krogih ljubljanskega prebivalstva in so postale njegove veselice zbirališče najširših krogov. Zlasti Slavčeve maskarade so se tako udomačile in postale tako popularne, kakor skoro nobena druga veselica. Letos je Slavčeva maskarada nadkrilila vse prejšnje. V lepih prostorih v „Narodnem domu“ se je zbralo

veliko število prijateljev in prijateljic plesa in zabave. Maske, katerih je bilo nenavadno mnogo, so bile prav originalne in lepe, bilo je pa mej njimi mnogo tako elegantnih in ukusnih, da bi obujale pozornost tudi na najelegantnejših maskaradah. Plesalo se je seveda z veliko ognjevitostjo, saj je bilo na maskaradi toliko in tako zalih deklet, da jih je bilo veselje gledati. Drugo kadriljo je plesalo do 100 parov. Razen včeraj omenjenih gospodov je prišla na maskarado tudi deputacija „Sokola“ in so bili navzočni dež. posl. dr. Majaron, več obč. svetnikov in mnogo častnikov pešpolkov št. 17 in št. 27.

— (Iz Domžal) se nam piše: Danes je število zavojev, v katerih se slamniki pošiljajo, naraslo na 234. To je največje število v letošnji sezoni. Slamniki je bilo v teh zavojih okoli 2000.

— (Okrajna posojilnica v Mokronogu) imela bo svoj letni občni zbor dne 26. februarja (prvo sredo v postu) popoldne ob 3. uri v šolskem poslopju v Mokronogu z nastopnim dnevnim redom: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Račun načelstva. 3. Poročilo računskega nadzornika. 4. Volitev načelstva in nadzorništva. 5. Pojedini nasveti. — Opomba. Ako bi ta zbor ne bil ob 3. uri sklepčen, začne pol ure kasneje zborovati drugi občni zbor brez ozira na število zadruženikov.

— (Državne železnice.) Ker se bode po uvedbi nove organizacije državnih železnic v nekaterih kategorijah pokazalo, da je več uradnikov, kolikor se bode v bodoče mest sistenoizovalo, ne bode treba dalje časa, izimši tehnične stroke, pri c. kr. državnih železnicah vsprejemati novih uradnikov in se zaradi tega na prošnjo prositeljev za uradniška mesta pri državnoželezniški upravi ne bode moglo ozirati.

— (Tatvina.) Dne 9. t. m. je postopač Ant. Vodišek iz St. Lenarta pri Laškem ulomil v župnišče pri Sv. Martinu poleg Velenja in župniku Francu Cizeju ukradel večji znesek v gotovini. Hranilničnih knjižic in srebrnine se ni dotaknil.

— (Jožef Križman t.) V Trstu je včeraj po kratki bolezn umrl kanonik monsignor Jožef Križman. Rodil se je dne 13. maja 1847. l. v Trstu in bil dne 17. decembra 1870 posvečen za mašnika. Do l. 1893. je bil profesor verouka na puljski gimnaziji. Njegovo italijansko slovnico je „Matica“ izdala pred nekaj leti. Bodi mu blag spomin!

— (Tržaški župan) je daroval za laške vojake, ranjene v Afriki, 200 laških lir. Gosp. župan in dež. glavar daje torej tržaškim iredentovcem vzgled, kako demonstrirati.

— (Lepe razmere.) „Edinosti“ se poroča o železniškem slugi, ki prodaja na postajici Mramar pri Trstu vozne listke: Mož je imel kučmo, prav tako, kakor pust v Bleiveisovi prat ki, rjav, zašivan kožuh, izpod katerega je bilo videti hlače, ki so bile nekaj modre, a so sedaj brezbarvne od obilnega pranja. Primaruha, sem vzkliknil nehoté: Kaj tudi južna železnica maskira v pustni dobi svoje služabnike?! Žalostno se mi je nasmehnil, pripoznavš, da se sramuje i on, da si pa ne more kupiti kaj boljšega, ker ima ženo in več otrok in ne zasluži na dan niti jednega celega goldinarja, obleke pa mu železnica ne daje, le kučmo in kožuh mu posoja za zimo. Škoda, da ga nisem prašal, da-li nastopi v isti obleki tudi takrat, kadar prihajajo v Mramar ces. kralj. Visokosti.

— (Ustavljenci izseljenci.) Policija v Kormini je ustavila zopet 230 izseljencev iz Galicije. Kot uzrok navaja, da se na troške brazilske vlade nikdo več ne more prepeljati v Ameriko. Večina izseljencev nima skoro nič denarja. Odnali se bodo zopet v Galisko. Pot bodo morali sami plačati in vrnili se bodo v svojo domovino kot berači. Poljska žlahta bo torej imela zopet par sto belih sužnjev na razpolaganje.

— (V Istri vzbuja vsak cekin senzacijo) tako si bo mislil danski mizar Nielson, ki je te dni potoval peš iz Reke v Trst in na tem potu doživel to-le: Pri postaji Lupoglava je zahteval vozni listek do Trsta in ga hotel plačati s — cekinom, to se je blagajniku zdelo sila sumljivo. Mož najbrž še ni videl cekina, zato je sumil, da je tujec — ponarejalec denarja. Poslal je skrivaj po orožnike in ti so iznenadenega Danca odgnali v Buzet v zapor. Nielson je tu ostal čez noč. Drugi dan se je posrečilo dobiti moža, ki je že kdaj videl kak avstrijski cekin in ko je ta potrdil, da je Nielsonov cekin pristen in ne ponarejen, se je Danec izpustil iz zapore.

— („Matica Hrvatska“) javlja svojim slovenskim članom, da ima še dosti za l. 1895, izdanih knjig na razpolaganje in da se še vedno vzprejemajo člani (članarina znaša 3 gld.) oziroma naročniki na te knjige, dokler jih bo kaj v zalogi. Slovenski člani dobe vrh izdanih knjig zastonj še „Hrvatsko-slovenski rječnik“, kateri je „Matica“ izdala že drugič.

— (Razpisane službe.) Pri višjem dež. sodišču v Gradcu mesto svetnika extra statum. Prošnje do dne 27. februarja predsedstvu viš. dež. sodišča v Gradcu. — Pri okr. sodišču v Vipavi mesto kancelista z dohodki XI. čin. razreda. Prošnje do dne 15. marca predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani. — Na petrazredni rudarski šoli v Idriji učno mesto z letno plačo 450 gld., aktivitetno priklado letnih 100 gld. in pravico do 6 petletnic po 50 gl.

Prošnje do dne 29. februarja ces. kr. rudarskemu ravnateljstvu v Idriji. — Pri okrajnem sodišču na Vrhniki z dnem 1. marca mesto pisarja z mesečno plačo 30 gld. Prošnje do 24. februarja istotja. — Pri okr. sodišču v Vel. Laščah mesto sodnega pristava. Prošnje do 29. februarja predsedstvu okrož. sodišča v Novem mestu. — Mesto svetniškega tajnika pri okrož. sodišču v Celji eventualno mesto okr. sodnika. Prošnje do 2. marca predsedstvu okrož. sodišča v Celji. — Mesto učitelja voditelja v Erzeltu z dohodki IV. plač. raz. in prostim stanovanjem. Prošnje do 15. aprila okr. šolskemu svetu v Postojni.

* (Boj mej vojaki in redarji.) V neki krčmi v dunajskem Pratru se je v nedeljo unel krvav boj mej vojaki in redarji. Sedem redarjev se je pol ure bojevalo z desetkrat večjim številom vojakov. Jeden redar in trije vojaki so bili ranjeni na smrt, šest vojakov in redarjev pa je bilo lahko ranjenih. Boj je nastal, ker neki vojak ni hotel plačati takse za ples v znesku 10 kr.

* (Nesreča vsled požara.) V Londonu je v nedeljo ponoči začelo goreti v neki veliki z železno ograjo obdani hiši. Gasilci so se pri odpiranju ograje nekoliko zamudili. Ljudje iz višjih nadstropij niso mogli čez goreče stopnice in vsled tega se je šest oseb zadušilo. Nekateri prebivalci višjih nadstropij so pometali pri oknih žimnice in skočili na dvorišče, a niso imeli sreče. Jdni so si polomili roke, drugi noge, pet oseb pa se je nataknilo na železno ograjo in se prebodli.

* (Demanti v zobeh.) Novojorška igralka miss Zara de L'Oma je sicer jedna zadajih vseh živečih umetnic, a ker je izredno lepa, ima seveda mnogo čestilcev. Jeden teh jaj je podaril štiri izredno lepe demante. Gospodična Zara je šla z njimi k dentistu, kateri je v nje predne zobe zavrtal luknjice in vanje pričvrstil demante. Kadar se gosp. Zara nasmeje, zablišče nje demanti. Če to ni kulminacija prismojenosti, potem ne vemo, kaj naj se tako še zove.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 5. naslednjo vsebino: Bolgarska in zapad; Iz deželnih zborov; Božidar Tvorcov; Kaj pravi nova pitejna reforma v Rusiji; Dinko Sirovica: Za oluje; Božidar Flegarič: Iz krčevinskih potočnic; Omega: Literarna pisma; —čija: Štritar in Vodnik; Prohor: Zrcala; Nepomuk; Listek; Ženstvo; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— Canti Russi. Tržaški „Pensiero Slavo“ je tekom časa priobčil celo vrsto prevodov najslavnejših ruskih pesnikov. Ti prevodi so bili tako točni in dobri, da se je splošno izrekala želja, naj bi se skupno izdali. Ustrezaje tej želji je uprava rečenega lista izdala lepo, 240 strani obsežno knjigo, v kateri se nahajajo prevodi najboljših ruskih bričnih in epičnih pesmij. Tem potem se bo italijanski svet seznanil s proizvodi ruske literature, o katerih sedaj niti pojma nima in zagledal pozdravljamo z veseljem imenovano knjigo.

Bizojavke.

Dunaj 18. februarja. Glede volilne reforme je nastala nevarna kriza. Levica je stavila tri pogoje, češ, da sicer prepreči celo reformo. Levica zahteva, naj se petakarjem vzame volilna pravica v dosedanjih kurijah, naj se vzamejo deželnim zborom nekatere pravice in naj se določi, da zamore državni zbor znižati cenzus v obstoječih kurijah samo z dvetretjinsko večino. Vse ljudske stranke zahtevajo naj se petakarjem volilna pravica zakonskim potom zajamči.

Dunaj 18. februarja. Konservativni klub je sklenil glasovati za to, da se vladni načrt volilni reformi odkaže odseku. V imeni kluba bo v četrtek govoril grof Falkenhayn.

Dunaj 18. februarja. V poslanskih krogih se vzlic „Fremdenblattovemu“ dementiju vzdržuje govorica, da misli vlada razpustiti drž. zbor, čim dožene proračun in volilno reformo.

Sofija 18. februarja. Razen Angleške so vse velesile priznale Koburžana kot bolgarskega kneza.

Sofija 18. februarja. General Goleniščev-Kutuzov je odpotoval na Rusko. Pri odhodu mu je neštevilno občinstvo priredilo viharne ovacije.

Poslano.

Da poročam gospodom volilcem o svojem delovanji v minolem zasedanji deželnega zbora, vabim jih uljudno, da se blagovolé zbrati

v nedeljo, dné 23. t. m. ob desetih dopoldne

v telovadnej dvorani „Narodnega doma“.

V Ljubljani, dné 17. februarja 1896.

Ivan Hribar.

Sanatorium mucorum

zaključni naj pust,
Ker ga je potreben prilikavček in hrust.
Če koga premagal je princ Karneval,
Pokvaril želodec, glavo mu razdjal,
Izborne arcnije on tamkaj dobil,
Kjer naš sanatorij se jutri vrši.
Da kdo ne zaide, se zdaj-le pové,
Kje mački, mačkoni se jutri dobé.
Kot vedno, nam je na prijazni izbor
V zdravstveno svrhu **gostilniški dvor**
Gospoda Ferlinca „pri zvezdi“ svetli.
Tam bo polom, blisk, tresk in grom,
Zagugal mačji stok bo dom.
Menu raznovrsten se dobí,
Kdor ga pa nati zdaj želi,
Naj se v nastopnem podučí.

Sardele, sardine, kilšprotic nebroj
Ti jamči za zdravje, za to se ne boj,
Da mačka ozdravil v Sanatorju ne boš,
Ker tamkaj našeta zdravila doboš.
Plesnjivkastih sirov vonj sili ti v nos,
Paštete, že postne, prigrizni en kos,
Salate pikantne stotera ti zoves
Ti prija, čeprav si gourmandi zares.
So jajca, jegulje, so ribe 'z morja,
Katerim v priklado se kaperic dá.
Vse skupaj se zmeša in fajn osoli,
Se z jeshom polije in z oljem belí.
Dobijo se sulci, lipančki, menik
Ti sem brke kaže, rudečih je pik,
Še ribica zraven in, kakor kdo hče,
Ocvrta alj pražena nuda je.
Orehi in mandlji, pa lešnikov dost',
Še jutranjih dateljev nudi ti post,
Morda kaj „letečga“ še vmes prifrči,
Ko mežnar dvanajsto nam uro zvoní.
Citrone-limone, naranče, kompot —
Vse najdeš, da mačji oslaviš svoj god.
Naliješ si vinca, pa krepko nali,
Bat'rija bokalov na mizi stoji.
Polnite si čaše in trčite vsi!

Mej petjem-mijavkanjem mine večer
In lepše zabave ne najdeš nikjer;
Ozdraviš želodec, razjasniš glavó,
Temeljito izlečiš si dušo bolno.
Naš skušeni mojster in prvi zdravnik
Seveda je svetovnoslavni slanič,
Na kojega vsak se obrni bolnik,
Če hoče doseči spet zdravje in slaj,
Zaupno do njega mačkon se podaj.
In če je „narobe svet“ koga pokvaril,
Prepričal se bo, da ga nisem prevaril,
Ko sem v „sanatorium“ ga not dirigiral,
Ker tam se gotovo bo spet izkuriral.
Seveda **zastonj** ni nobena tam stvar,
Ker vsaka reč stane na svetu denar.
Zatorej smo modro zmijavkali tó,
Ko smo si prav dolgo vbijali glavó,
Da dvadeset grošev ne bode preveč
Pač tistemu, kateri je zdravja želeč.
Zatorej **dve kroni** prihrani si vsak,
Kdor pustni hče biti popoln junak.
„Narobe svet“ danes do viška dospé,
Alj jutri pa praesens se tužen odpré.
Tedaí još jetan put, a zadnjič, v slovo
Se mucki, mačkoni „pri zvezdi“ zberó.

Ob osmih na večer začne se špítav
In mačke lečila bo skupna ljubav
Do ranega jutra, ko jasni Vas glav
Prisrčno odslove Vaš stari

Mija v.

Zahvala.

Avtomat „Fortuna“, lastnina srednje-meške podružnice sv. Cirila in Metoda, nabral je v gostilni gosp. Ivan Slobodnik-a 2 gld. 20 kr. in v kavarni gosp. Fran Krapeš-a 11 gld. 84 kr. — Društvo izreka tem potom najprisrčnejšo zahvalo vsem poštovnim darovateljem in omenjenima gospodoma za njih prijaznost, na kar bodi še posebej g. Krapeš-u izrečena zahvala na njegovem zares rodoljubnem čutu, da je celo vse dobitke izvolil iz svojega poravnati. — Bog daj mnogo posnemovalcev.

Zahvala.

Podpisano načelníštvo usoja si povodom veselice, prirejane v dan 9. t. m. v korist društvene blagajne, izreči najtoplejšo zahvalo p. n. gg. darovateljem denarnih prispevkov, oziroma dobitkov; sl. godbi c. in kr. 97. pešpolka za izborni sviranje; zavednemu senožeškemu občinstvu, katero je z obilnim obiskom pripomoglo, da se je veselica tako sijajno sponesla.

Načelníštvo požarne brambe v Senožecah,
14. februvarja 1896.

D. Windspach.

Iz uradnega lista.

Izvršne ali eksekutivne dražbe: Franceta Bajca zemljišče v Hrenovcih, cenjeno 2750 gld., dne 22. februvarja in 21. marca v Senožecah.
Antona Rojca zemljišče v Verbici, cenjeno 882 gld., (ponovljeno dne 24. februvarja v Ilirski Bistrici).
Jakoba Vatevca posestvo v Gornjih Ležecah, cenjeno 1523 gld., dne 24. februvarja in 26. marca v Senožecah.
Marjane Drešarjeve zemljišča v Kamniku, cenjena 823 gld. in 160 gld., dne 25. februvarja v Kamniku.
Janeza Štefaniča posestvo v Znanovcu, cenjeno 994 gld., dne 25. februvarja in 27. marca v Kostanjevici.

Tuji.

17. februvarja

Pri **stoku:** Perlmann, Fisch, Kern, Ruda, Philipp z Dunaja. — Majdič iz Logatec. — Hohlweg iz Erlangena. — Albertshammer z Dunaja. — Storch iz Monakova. — Röthel iz Sarajeva. — Hofman iz Prage. — Brunšmid iz Zagreba. — Anderbach iz Šmarja. — Wortman z Reke.
Pri **lojdu:** Wolter iz Bistrice. — Košir iz Radonlje.
Pri **svetili-kem cesarju:** Gruden iz Novegamesta.
Pri **južnem kolodvoru:** Kariasek iz Prage. — Khüne iz Krebce. — Bilgeri iz St. Janža.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Umrli so v Ljubljani:

14. februvarja: Tomaž Tekavc, kurjač, 73 let, Sv. Petra cesta št. 91, ostarelost. — Vincenc Železnik, kurjačev sin, 1 leto 8 mesecev, Tržaška cesta št. 28, bronchitis.
15. februvarja: Ignacij Elsner, umirovljeni tobačni upravitelj, 71 let, Poljanski trg št. 1, trebušna vodenica.
16. februvarja: Met d Dolenc, posestnikov sin, 6 dnij, Gledališke ulice št. 10, oslabljenje. — Karol Varšek, mizarjev sin, 2 leti 6 mesecev, Poljanski trg št. 1, božjast.
17. februvarja: Friderik Keruc, dimnikarjev sin, 7 mesecev, Marije Terezije cesta — kolizej, želodčni in črevesni katar.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	746.9	- 2.8	sl. svzh.	jasno	
18.	7. zjutraj	746.1	- 7.2	sl. vzhod	jasno	0.0
.	2. popol.	743.8	+ 6.4	sl. vzhod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura -3.4°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18 februvarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	90
Avstrijska zlata renta	122	—
Avstrijska krona renta 4%	101	10
Ogerska zlata renta 4%	122	35
Ogerska krona renta 4%	99	15
Avstro-ogerske bančne delnice	1000	—
Kreditne delnice	385	—
London vista	121	05
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	10
20 mark	11	83
20 frankov	9	60
Italijanski bankovci	43	80
C. kr. cekini	5	68

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočnemu dopadlo, našo iskreno ljubljeno mater, oziroma staro mater, prababico, taščo in teto, blagorodno gospo

Jozefo Waschnitius roj. Zmoll

c. kr. okr. predstojnika vdovo

danes v 91. letu svoje starosti, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, k sebi poklicati.
Truplo drage pokojnice preneslo se bode v sredo, dne 19. t. m., ob 4. uri popoldne iz Tivolskega gradu na pokopališče k sv. Krištofu in se tam položilo v rodbinsko gomilo k večnemu počitku.

Sv. mašna zadušnica služila se bode v četrtek, dne 20. t. m., zjutraj ob polu 8. uri v Frančiškanski cerkvi.

Za tiho sožalje se prosi.

V Ljubljani, dne 17. svečana 1896.

Henrik Waschnitius, mestnega sveta komisar, **Kristina Kavčič** roj. **Waschnitius**, **Filomena Engel** roj. **Waschnitius**, otroci. — **Henrik Waschnitius**, zasebni uradnik, **Josipina Mikola** roj. **Waschnitius**, **Frici Waschnitius**, **Fridolin Kavčič**, c. in kr. stotnik, **Irma Brunet** roj. **Kavčič**, **Jozefina Diacovich** roj. **Engel**, **Karol Engel**, fotograf, **Mici Engel**, unuki. — **Lujiza Waschnitius**, **Viktor Waschnitius**, **Loti Waschnitius**, **Frici Mikola**, **Henrik Mikola**, **Vida Kavčič**, prauniki. — **Jakob Kavčič**, c. kr. vodja zemlj. knjige v p., zet. — **Leopoldina Gund**, rejenka.

Advokat dr. Fran Jurtéla

v Šmariji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein)

išče izvežbanega

(1858—1)

solicitorja.

Znanje stencografije daje prednost.

Zahvala.

Vsem onim, ki so pripomogli k sijajnemu vspuhu plesnega venčka, posebno pa preblagorodnemu g. Petru Koslerju za prevzetje pokroviteljstva in za njegov velikodušen, znaten denarni prispevek, kakor tudi patronesam, preblagorodnim gospem Kosler, Fröhlich in Mayr, nadalje slavnemu ravnateljstvu kranjske hranilnice za brezplačen odstop prostorov v starem strelišču zahvaljuje se kar najiskrenejše in najtoplejše

(1955)

odbor

za ples gostilničarjev in kavararjev
v Ljubljani

V sredo 19. februvarja v hôtelu „Pri Slonu“ slanikova pojedina

vojaškim koncertom

katerega izvaja

(1960)

godba c. in kr. pešpolka Leopold II. kralj Belgijcev št. 27.

Razstava

morskih in rečnih rib.

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 40 kr.

Št. 4592.

Razglas.

(1954—1)

Podpisani magistrat naznanja s tem stavljencem za 1896. l. sledeče:

I. **Glavni nabór za deželno stolno mesto Ljubljano** vrši se bo letos **17. in 18. dan marca t. l. v mestni dvorani** ter se bode pričel ob 8. uri popoldne, in sicer:

a) dne 17. marca za izven Ljubljane pristojne, pa vsled dovoljenja prist. oblastev pred tukajšjo nabórno komisijo pozvane stavlence;

b) dne 18. marca za domače, t. j. v Ljubljano pristojne mladeniče.

II. Stavlenci, odnosno njihovi moški sorodniki, ki bodo k nabóru pozvani, imajo priti točno ter pravočasno na nabirališče.

Domačinci imajo v pravem času, t. j. do dne glavnega nabóra, prinesiti semkaj potrebne dokaze, če se oglašé za katero tu navedenih ugodnosti, namreč:

a) kot kandidatje duhovskega stanú, posvečeni duhovniki ali kot nameščeni dušni pastirji (§ 31. voj. zak.);

b) kot učitelji, podučitelji ali učiteljski kandidatje (§ 32 voj. zak.);

c) kot posestniki podedovanih kmetij (§ 33 v. zak.);

d) iz rodbinskih razmer (§ 34 voj. zak.);

e) jednoletne prezentne službe (§§ 25.—29. v. z.)

III. Stavlenci, kateri želé kake ugodnosti po §§ 31.—34. voj. zak. in imajo tudi pravico da ugodnosti jednoletne prezentne službe, zamorejo se oglašati za slednjo ugodnost tudi še pri glavnem nabóru, če bi se jim odbila prošnja za katero prej omenjenih ugodnosti.

IV. Kdor zanemari stavno dolžnost, ali sploh dolžnosti izvirajoče iz vojnega zakona, se ne more izgovarjati, da mu ni bil znan vojni zakon ali pa ta razglas.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

8. dan februvarja 1896.

Služba okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje Laške okolice s sedežem v Laškem trgu ob Savini, je razpisana v zmislu postave z dné 23. junija 1892. l.

Letna plača 600 gld. in potni pavšal 425 gld. Prosilci morajo biti slovensčine in nemščine v besedi in pisavi popolnoma zmožni ter se zavzati držati domačo lekarnico.

Prošnje naj se vložijo do 16. sušca t. l. pri županstvu sv. Krištofa, okraj Laški.

Jožef Simončič

(1950—1)

načelnik.

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp. Budapest“. 1927-2)

Ustanovljena 1. 1874.

Jajca za valjenje

pristnih **brahma-kokošij** komad po 15 kr., **holandsk.** črnih, z velikimi belimi čopi, komad po 25 kr., **hondans** komad po 25 kr., pristnih **štajerskih kokošij** komad po 10 kr., **srebrnih padavank** komad po 30 kr., **langshaus** komad po 30 kr., **puranov** komad po 30 kr., **srebrnih wyandottes** komad po 30 kr., **italijansk** komad po 30 kr., **prtilikovk** komad po 30 kr., **košinskih** komad po 25 kr., **sedmograških golovratk** komad po 20 kr., **dorking** komad po 25 kr., **jokohamsk** komad po 50 kr., **eudenskih orjaških gosij** komad po 1 gld., **pekinskih rae** komad po 20 kr., velicij **štajerskih rae** komad po 20 kr.

Razpošiljam jajca za valjenje živalij čistega plemena, ki so že bile večkrat odlikovane in dajem jamstvo za čistost in pristnost plemena. (1951—1)

Maks Pauly, Köflach (Štajersko).

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.